

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπακελάς

Συμβατικοί εξοπλισμοί, μη συμβατικές απειλές

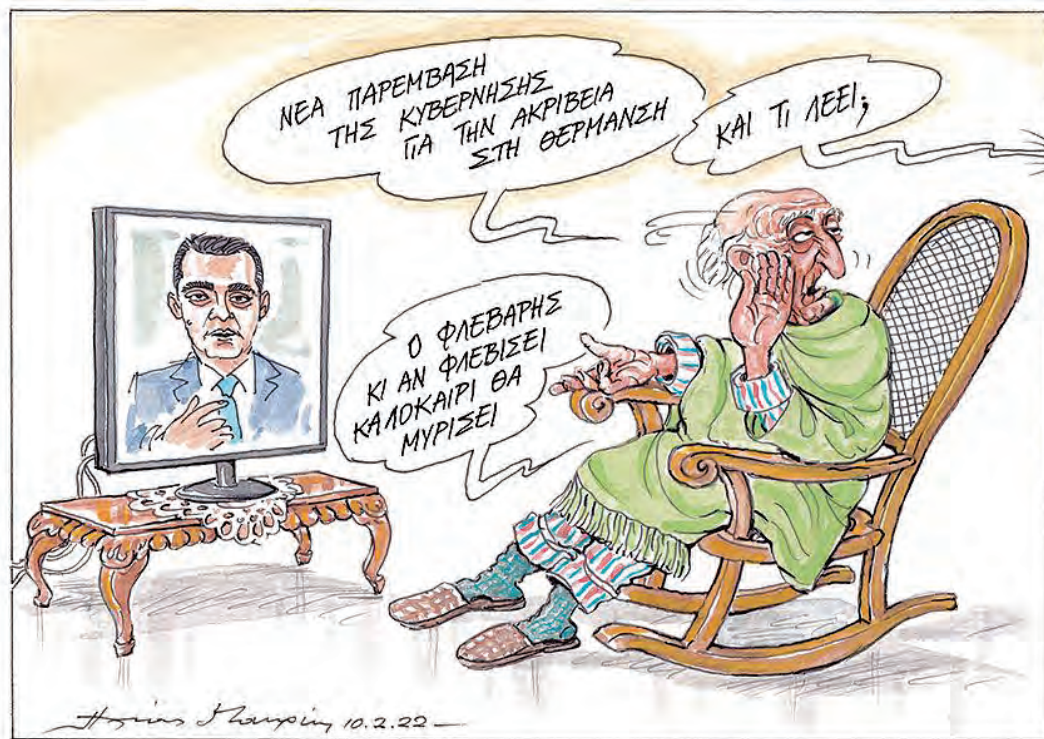
Ολα αλλάζουν στο πεδίο των διεθνών σχέσεων. Οσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε, τόσο το καλύτερο. Τα εργαλεία που διαθέταμε για την άσκηση εξωτερικής πολιτικής και άμυνας ίσως να έχουν ήδη σκουριάσει και να μην το ξέρουμε...

Να ξεκινήσουμε από τα απλά; Εχει αλλάξει ο τρόπος που διεξάγονται οι πόλεμοι. Τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη, οι κυβερνοεπιθέσεις και ο υβριδικός πόλεμος της «ενημέρωσης» είναι τρία νέα χαρακτηριστικά, από τα οποία μπορεί να κριθεί η έκβαση μιας αναμέτρησης. Πρόκειται για νέους παράγοντες, που απασχολούν μεγάλες και μικρές δυνάμεις παγκοσμίως. Ανατρέπουν συμβατικές ισορροπίες που θεωρούνταν δεδομένες. Αποτελούν σοβαρό πονοκέφαλο ακόμη και για χώρες με τεράστια τεχνολογία και σοβαρή πολεμική βιομηχανία.

Η Ελλάδα κάνει, επιτέλους, πολύ σημαντικά βήματα προκειμένου να αναβαθμίσει την άμυνά της. Η ψαλίδα που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζεται δραστικά. Χρόνια και απίστευτα ζητήματα, όπως οι τορπίλες των σύγχρονων υποβρυχίων μας, βρίσκουν λύση.

Πρέπει όμως να πιάσουμε τον ταύρο από τα κέρατα για να δώσουμε απαντήσεις και στις νέες απειλές. Δεν είναι θέμα της στρατιωτικής ηγεσίας και του υπουργείου Άμυνας μόνο. Απαιτείται άμεση κινητοποίηση και συνεργασία ιδιωτικού τομέα, πανεπιστημιακών, της ομάδας Πιερρακάκη, Ελλήνων της διασποράς. Διάβαζα χτες ότι

Η Ελλάδα κάνει, επιτέλους, πολύ σημαντικά βήματα προκειμένου να αναβαθμίσει την άμυνά της.

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

ο πρόεδρος Μπάιντεν διόρισε τον πρώην δήμαρχο της Νέας Υόρκης και επιχειρηματία Μάικλ Μπλούμπεργκ επικεφαλής ενός οργανισμού που έχει σκοπό την καινοτομία στην άμυνα (Defense Innovation Board). Ανθρωποι με τεράστια εμπειρία όπως ο Μπλούμπεργκ θα ρωτούν προφανώς όσα θα φοβάται να απαντήσει η γραφειοκρατία του Πενταγώνου και θα γεφυρώνουν τις προσπάθειες κράτους, ακαδημαϊκών και ιδιωτικού τομέα στον τομέα της άμυνας. Χάσαμε πολύτιμο χρόνο στον τόπο μας.

Δεκοποιήσαμε την πολεμική μας βιομηχανία και δαιμονοποιήσαμε τη συνεργασία πανεπιστημίων και Ενόπλων Δυνάμεων. Τα ταμπού έπεσαν, βέβαια, και αυτό είναι πολύ θετικό. Μόνο που δεν έχουμε ούτε ένα λεπτό για χάσιμο προκειμένου να κάνουμε τα άλματα που πρέπει. Η χώρα θα θωρακιστεί σε μεγάλο βαθμό από πλευράς συμβατικών εξοπλισμών, πρέπει όμως να θωρακιστεί και απέναντι στις μη συμβατικές απειλές, που τείνουν να κυριαρχήσουν στο πεδίο του 21ο αιώνα.

DOCUMENTO Νίκος Μωραΐτης

Ζουν στον κόσμο τους

Έχω φίλους δεξιούς. Πολλούς μάλιστα. Και αυτό που παρατηρώ είναι ένας εκφυλισμός από τις πάγιες θέσεις της κεντροδεξιάς στη μπισοτακική ανεργία, λουδοβίκεα ρητορική. Ζει στον κόσμο του αυτός; Ζουν κι αυτοί μαζί του.

Δίνω παραδείγματα:

Έχουν δικά τους όλα τα συστημικά κανάλια, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να ελέγξει τα ΜΜΕ. Ένας ολιγάρχης της συμφοράς, κάτι βοσκοτόπια, ένα κόμμα που όταν προσπαθεί να διαπλεχθεί γίνεται κωμωδία – κι όμως, εκείνοι πιστεύουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα έλεγχε την ενημέρωση. Λες και αν είχε καταφέρει να φτιάξει ένα φιλικό προς αυτόν κανάλι, θα έπαυαν όλα τα υπόλοιπα να σφυροκοπούν καθημερινά με τη μπισοτακική προπαγάνδα τους.

Ανθρωποι που ήταν δεξιοί, στη γραμμή Καραμανλή «δε συνεργάζομαι με τα άκρα», μετατράπηκαν σε χειροκροτητές του Άδωνη Βζιμιν λέει ο γραφικός ακροδεξιός υπουρ-

Ξεχνούν ότι το 2012 έδιναν στη ΝΔ 30% και πήρε 19%,

γός, βζιμιν αναφωνούν και αυτοί. Μιλάνε για το Ελληνικό σαν να προχωρά, μιλάνε για επενδύσεις σαν να έρχονται, έχουν γίνει οπαδοί ενός ημιμαθούς ημίτρελου.

Πανηγυρίζουν με τις δημοσκοπήσεις. Ξεχνούν ότι το 2012 έδιναν στη ΝΔ 30% και πήρε 19%, ξεχνούν ότι στο δημοψήφισμα έδειχναν με βραχεία κεφαλή το «ναι» και βγήκε με 20 μονάδες διαφορά το «όχι», ξεχνούν ότι τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς έδειχναν ισοπαλία ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε με 8% διαφορά, ξεχνούν ότι το 2019 έδειχναν τον ΣΥΡΙΖΑ στο 25-26% και πήρε 32%. Ξεχνούν, κυρίως, ότι περνάμε (πάλι) σε μία τόσο αντισημιακή φάση που οι εταιρείες δημοσκοπήσεων αδυνατούν να σχηματίσουν ικανό δείγμα, από το κλείσιμο τηλεφώνων και τα βρισίδια που τρώνε.

Γίνονται ολοένα και πιο χοντρόπετσι απέναντι στα τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Αν τους ρωτήσεις για την ακρίβεια, η

απάντησή τους είναι ότι αποτελεί «διεθνές πρόβλημα». Αποσιωπούν τις παρεμβάσεις που έκαναν άλλες χώρες, ξεχνούν ότι έχουμε το ακριβότερο ρεύμα με έναν από τους χαμηλότερους μισθούς, διακρύπτουν τη μεγάλη τους σκασίλα αν ο κόσμος δεν έχει να βγάλει τον μήνα. Μιλάς για ανθρωπινή επιβίωση και σου απαντούν με τα Ραφάλ της μίζας.

Και οι παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη; Και οι διώξεις δημοσιογράφων; Και ο διεθνής Τύπος που μας κατατάσσει στις «χώρες του Όρμπαν»; Και η πρωτιά σε θανάτους ανά εκατομμύριο στην Πανδημία; Δεξιοί έτοιμοι να δικαιολογήσουν και να ανεχθούν τα πάντα. Η εποχή Μπισοτάκη θα καταγραφεί ως μαύρη για πολλά. Όμως ένα από αυτά είναι και η -μέσω της ανηλεούς προπαγάνδας- μετατροπή των ψηφοφόρων της ΝΔ από ήπιους κεντροδεξιούς σε τοξικά απόβλητα, σε ανάληπτους χειροκροτητές του νεοφιλελευθερισμού. Και αυτό είναι ήττα για τη Δημοκρατία.